

Arrest

nr. 65 535 van 12 augustus 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 25 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 27 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat E. ENEMAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNEYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Tamil afkomstig uit Vellankulam in het district Mannar, Sri Lanka. Sinds 2002 diende uw vader onder dwang hulp te bieden aan de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE). In 2006 stopte hij hiermee en diende u hem te vervangen. Ongeveer één keer per week verrichtte u taken zoals het vullen van zandzakjes, het in- en uitladen van vrachtwagens en het verzorgen van gewonden in een hospitaal in Mannar. U deed dit werk tot 2008. In mei 2008 ontheemde u ten gevolge van de problemen in Vellankulam naar Kilinochchi en vervolgens Madduwal. Eind mei 2008 werd u samen met uw twee oudere broers en nog vier anderen gearresteerd in Madduwal. U werd ondervraagd over uw banden met de LTTE. Twee weken later werd u opnieuw vrij gelaten nadat de echtgenote van uw broer garant stond dat u naar een vluchtelingenkamp in Vavuniya zou gaan. U deed dit echter niet en bleef tot mei 2009 in Madduwal. Toen verliet u het gebied en ging u naar Omanthai,

waar u een tweede keer werd gearresteerd. De dag na uw arrestatie werd u overgebracht naar een legerkamp in Kovilkulam. U werd verdacht van activiteiten voor de LTTE en werd tot februari 2010 vast gehouden. Toen slaagde uw broer er in u vrij te krijgen door omkoping van het Criminal Investigations Department (CID). U werd naar het station van Vavuniya gebracht en reisde per trein naar Chilawan.

Daar verbleef u nog tot april 2010. Toen reisde u in het gezelschap van een smokkelaar van Sri Lanka naar Qatar en vervolgens naar Italië. De smokkelaar had voor u de reisdocumenten geregeld. Na een verblijf van twee dagen in een huis van de smokkelaar in Rome werd u per auto naar België gebracht. U kwam hier aan op 19 april 2010 en diende die dag een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een gelegaliseerde kopie van uw geboorteakte, een kopie van een bijstandskaart, een kopie van een rantsoenkaart en een kopie van de brief van uw vader aan de dorpsofficier en het antwoord van deze persoon.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in bent geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Omwille van onderstaande bevindingen kan er immers geen geloof worden gehecht aan uw beweerde vrees voor vervolging in uw land van herkomst.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat u voor de LTTE zou hebben gewerkt. Zo legde u tegenstrijdige verklaringen af omtrent de reden dat u voor hen moest beginnen werken in 2006. In de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat uw oudste broer gehuwd was en u daarom voor de LTTE moest werken (vragenlijst DVZ punt 5). Tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) daarentegen verklaarde u dat uw vader, die al sinds 2002 werkte voor de LTTE, hier in 2006 mee stopte en hij u daarom stuurde (CGVS p. 9). Ook over het gegeven of uw vader vrijwillig of onder dwang werkte voor de LTTE legde u tegenstrijdige verklaringen af. Op de DVZ verklaarde u namelijk dat hij dit vrijwillig deed (vragenlijst DVZ punt 5) terwijl u op het CGVS verklaarde dat hij hiertoe werd gedwongen (CGVS p. 3). Voorts wist u ook niet precies te concretiseren tot wanneer u gewerkt zou hebben voor de LTTE. Eerst stelde u dat u dit deed tot 2007 en even later verandert u dit plots in 2008 (CGVS p. 10). Aangezien u pas in 2006 bent beginnen werken voor de LTTE kan er van u worden verwacht dat u een onderscheid kunt maken of u dit een jaar dan wel twee jaar hebt gedaan. Verder kan u ook geen aannemelijke verklaring geven voor de reden waarom u bent gestopt met hulp te bieden aan de LTTE. U stelde dit namelijk niet te weten (CGVS p. 10). Aangezien de LTTE een gewelddadige rebellenbeweging betreft, is het volstrekt ongeloofwaardig dat wanneer u gedwongen zou worden voor hen te werken dat daar plots zonder reden mee zou kunnen stoppen. Zeker in 2008, wanneer er zwaar gevochten werd, is het ondenkbaar dat u op eigen initiatief zou kunnen besluiten niet meer voor de LTTE te werken en dat u daar verder geen problemen van zou ondervinden. Omwille van bovenstaande vaststellingen kan er bijgevolg geen geloof worden gehecht aan uw verklaring gedwongen voor de LTTE te hebben gewerkt. Ten tweede dient te worden opgemerkt dat u evenmin aannemelijk heeft gemaakt dat u in 2008 zou zijn gearresteerd. Zo legde u tegenstrijdige verklaringen af over de maand waarin u werd gearresteerd. In de vragenlijst van de DVZ, die u beantwoordde met behulp van een tolk en die u nadien werd voorgelezen en die u goedkeurde, verklaarde u te zijn gearresteerd in februari 2008 (vragenlijst DVZ punt 5). Tijdens het gehoor op het CGVS daarentegen beweerde u dan weer te zijn gearresteerd in mei 2008 (CGVS p. 8). Ook over de reden waarom u zou zijn gearresteerd, legde u geen eenduidige verklaringen af. In de vragenlijst van de DVZ verklaarde u dat iemand aan het leger had verteld dat u de LTTE had geholpen en dat u gewond was aan uw been, wat nog meer deed vermoeden dat u de LTTE hielp (Vragenlijst DVZ punt 5). Wanneer u op het CGVS werd gevraagd waarom u werd gearresteerd, verklaarde u in eerste instantie dit niet te weten. Wanneer u werd geconfronteerd met uw verklaringen hieromtrent op de DVZ, stelde u zich niet meer te kunnen herinneren dat u dit zo verklaarde (CGVS p. 12). De vaststelling dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over dermate fundamentele zaken als de maand waarin u werd gearresteerd en de reden waarom u werd gearresteerd, ondermijnen op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Voorts is het ook niet aannemelijk dat wanneer u zou worden gearresteerd op verdenking van banden met de LTTE, dat u na twee weken zou worden vrijgelaten enkel en alleen omdat uw schoonzus zou garant staan dat u naar een vluchtelingenkamp in Vavuniya zou gaan (CGVS p. 13). Uw verklaring dat u dit niet deed en in tegenstelling nog een jaar in Madduwal bleef zonder daarbij opnieuw te zijn gearresteerd, zetten de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog verder op de helling. Ten derde kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw verklaring dat u in mei 2009 een tweede keer zou zijn gearresteerd in Omanthai en dat u tot februari 2010 zou zijn opgesloten in een legerkamp in

Kovilkulam. Wanneer u op het CGVS werd gevraagd waarom u opnieuw werd gearresteerd aangezien u eerder werd vrijgelaten, verklaarde u dat dit kwam door uw littekens en dat u vertelde over uw arrestatie voordien. Even later verklaarde u dan weer dat u in Omanthai zou zijn verraden door andere mensen. Wanneer u werd geconfronteerd met uw verklaring op de DVZ dat u bij uw eerste arrestatie zou zijn verraden, ontkende u dat en herhaalde u dat u bij uw tweede arrestatie werd verraden (CGVS p. 14). Het is echter zeer vreemd dat indien u zou zijn verraden door iemand anders en u op het CGVS wordt gevraagd waarom u werd gearresteerd, dat u dan eerst verklaart dat dit door uw littekens kwam en omdat u vertelde over uw eerste arrestatie en pas nadien daaraan toevoegt dat u zou zijn verraden. Verder kon u ook zeer weinig vertellen over de manier waarop u uit het kamp zou zijn vrijgelaten. U verklaarde dat uw vriend, die ook opgesloten zat in het kamp en die u voordien niet kende, u gezegd had dat u de naam van uw broer moest doorgeven en dat dan uw vrijlating kon worden geregeld (CGVS p. 8). U kon echter niet verduidelijken hoe uw vriend dit had geregeld met uw broer (CGVS p. 8). Voorts wist u ook niet hoe of aan wie uw broer geld betaald had voor uw vrijlating en wist u ook niet of hij hiervoor nu 50.000 dan wel 500.000 Sri Lankaanse roepies betaald had (CGVS p. 14). Verder verklaarde u in de vragenlijst van de DVZ dat mensen van het leger werden omgekocht (Vragenlijst DVZ punt 5) terwijl u op het CGVS spreekt over het CID (CGVS p. 8). Omwille van uw vage en tegenstrijdige verklaringen kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaring dat u van mei 2009 tot februari 2010 zou zijn opgesloten in een legerkamp. Ook kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot de documenten waarmee u van Sri Lanka naar Europa gereisd bent. U beweerde niet te weten of u met een paspoort bent, u wist niet op welke naam het reisdocument stond, noch welke de geboortedatum en geboorteplaats erin stonden vermeld. Ook wist u niet of er een visum in het document zat (CGVS p. 7). Daar u echter twee internationale vluchten nam, waarbij identiteitscontroles steeds tot de mogelijkheden behoren, zeker wanneer u de Schengenzone betreedt, mag van u een uitgebreide inhoudelijke kennis van dit reisdocument worden verwacht. Daarenboven verklaarde u dat u de gelegaliseerde kopie van uw geboorteakte zelf van Sri Lanka mee naar België bracht. Het is echter volstrekt onaannemelijk dat u met een vals paspoort zou reizen terwijl u uw echte identiteitsdocumenten bij u in uw tas heeft. De ongeloofwaardige beschrijving van uw reisdocumenten benadrukt het ongeloofwaardige van uw asielrelaas en is eerder een indicatie dat u voor de Belgische autoriteiten probeert te verhullen dat u met eigen paspoort bent gereisd. Indien u zou vertellen dat u met een eigen paspoort uit Sri Lanka kon vertrekken, zou dat immers kunnen impliceren dat u niet door de Srilankaanse autoriteiten wordt gezocht.

Tot slot dient te worden verwezen naar de huidige algemene toestand in Sri Lanka. Uit de richtlijn n van het UNHCR "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka" (dd. 5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op LTTE. De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoge aantal "IDP's" die zich in de vluchtelingenkampen bevinden te hervestigen, terwijl personen die verdacht zijn van banden met LTTE in "High Security Camps" blijven. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een gewone Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij of zij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met de LTTE, hetgeen u vreest bij terugkeer naar Sri Lanka, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk banden heeft met de LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet heeft u echter op geen enkele manier het CGVS weten te overtuigen van uw voorhanden profiel van verdachte bij betrokkenheid bij de LTTE. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. De gelegaliseerde kopie van uw geboorteakte bevestigt louter uw identiteit en uw nationaliteit. Hieraan wordt evenwel niet getwijfeld. De kopies van een bijstandskaart en rantsoenkaart die u neerlegde betreffen onleesbare kopies en dragen op geen enkele wijze bij ter ondersteuning van uw asielrelaas. De kopie van de brief die uw vader schreef aan de dorpsofficier doet dit evenmin.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd.

2.2. Verzoeker betwist tegenstrijdige verklaringen afgelegd te hebben over de reden en het tijdstip van tewerkstelling bij de LTTE. Zijn vader stopte inderdaad in 2006 met werken voor de LTTE waardoor één van zijn zonen hem moest opvolgen. De keuze was tussen hem en zijn oudste broer. Aangezien verzoeker zijn broer gehuwd was en verzoeker alleenstaand besloot hij te gaan werken zodat zijn broer en zijn gezin niet verontrust zou worden. Zijn vader werkte van 2002 tot 2006 vrijwillig voor de LTTE. Tot 2006 kon men immers zonder problemen stoppen met werken. Men kon kiezen zonder dat er gevolgen aan deze beslissing waren. Sinds 2006 was dit echter niet langer het geval. Vanaf 2006 moest men de LTTE helpen. Gebeurde dit niet vanzelf, dan ging het met de harde hand. Verzoeker zijn vader wilde niet dat al zijn zonen zouden meegenomen worden, dus moest hij zijn plaats innemen. Dit was niet vrijwillig, maar hij had geen andere keuze en wilde zo zijn broer sparen. Verzoeker is formeel dat hij voor de LTTE gewerkt heeft tot in 2008. Hij heeft nooit verklaard dat dit maar tot in 2007 zou geweest zijn. Dit betreft hoogstwaarschijnlijk een misverstand. De reden waarom verzoeker stopte met werken voor de LTTE was de volgende. In 2008 kwam het leger naar Vellankulam. De LTTE was toen in serieuze gevechten verwikkeld. Door deze gevechten was de toestand zeer onveilig en besloot hij te verhuizen en niet in Vellankulam te blijven. De LTTE was niet op de hoogte van deze verhuis en heeft het ook niet goedgekeurd. Zij wisten er gewoon niet van. Gezien zij het druk genoeg hadden met de gewapende conflicten die zich op dat moment afspeelden, hebben zij niet expliciet gekeken naar wie er weg was en wie niet.

Verzoeker weerlegt de in de bestreden beslissing vermelde tegenstrijdigheid met de betrekking tot het al dan niet vrijwillig karakter van het werk van zijn vader voor de LTTE niet. Zijn verklaring waarom hij zelf stopte is een a posteriori verklaring die niet overtuigt. Bij het CGVS verklaarde hij dat hij niet wist waarom hij stopte. Terecht wijst de bestreden beslissing er op dat verzoeker onduidelijk is over de periode dat hij de LTTE hielp en de reden waarom hij stopte. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag. De Raad schaarde zich achter dit motief uit de bestreden beslissing.

2.3. Verzoeker wenst betreffende zijn arrestatie alles nogmaals duidelijk uit de doeken te doen. Hij werd in mei 2008 een eerste keer gearresteerd. Hier is hij zeer formeel in. In februari 2008 overleed zijn moeder. Mogelijks is dat de reden waarom hij ook deze datum vermeldde bij DVZ.

De Raad meent dat de precieze datum van de aangehaalde arrestatie een overtuigend motief is.

Verzoeker meent dat het CGVS betreffende de reden van zijn arrestatie enkele zaken door elkaar slaat. Bij zijn eerste arrestatie wist hij niet waarom hij gearresteerd werd. Blijkbaar wenste men hem enkel te verhoren in verband met eventuele banden met de LTTE. Na verhoor heeft men geoordeeld dat hij geen overduidelijke banden had met de LTTE en bijgevolg geen gevaar opleverde. Daarom mocht hij vrij indien hij zich zou aanmelden bij het vluchtelingenkamp. Betreffende zijn arrestatie in 2009 weet hij wel de reden. Toen werd hij gearresteerd omdat iemand aan het leger verteld had dat hij wel degelijk banden met de LTTE had en voor hen werkte. Daardoor werd hij opnieuw opgepakt en dit voor een langere tijd. Aldus zijn er in zijn verhaal geen tegenstrijdigheden en heeft men de verschillende zaken gewoon door elkaar gehaald. Het feit dat hij nog een jaar in Madduwal verbleef zonder zich effectief aan te melden in het vluchtelingenkamp kan bezwaarlijk van die orde zijn dat het zijn hele relaas op de helling zet. Zoals gezegd maakte verzoeker op dat ogenblik geen bedreiging uit voor het leger. Er werd ook niet nagegaan wie wel en wie niet naar het vluchtelingenkamp was gegaan. Het leger was op dat ogenblik niet op zoek naar hem en controleerde dan ook zijn doen en laten niet.

Verzoeker geeft een a posteriori verklaring aan de tegenstrijdigheden vastgesteld door het CGVS en die een steun vinden in het administratief dossier. De Raad meent dat dit niet overtuigt.

Verzoeker stelt dat hij de details niet kent van de manier waarop hij werd vrijgelaten omdat dit door anderen geregeld werd. Iemand die hij had leren kennen in het legerkamp had een broer met

connecties in het leger die hem regelmatig kon komen bezoeken. Toen hij hoorde van de situatie waarin verzoeker zich bevond, bood zijn medegevangene aan de naam van de broer van verzoeker door te spelen aan zijn eigen broer, zodat hij hem kon contacteren en met de juiste mensen in contact kon brengen. De medegevangene zelf van verzoeker heeft nooit contact gehad met zijn broer. Aan wie het geld betaald werd, weet hij inderdaad niet. Dit is ook niet vreemd te noemen aangezien dit werd geregeld door zijn broer en hij daar geen deel in had. Zijn broer had dit besproken met de broer van de medegevangene van verzoeker en hij wist de details niet. Hij weet wel dat er 500.000 Sri Lankaanse roepies betaald werden. Verzoeker is formeel dat hij nooit gesproken heeft over mensen van het leger die zouden omgekocht zijn om zijn vrijlating te bewerkstelligen. Hij heeft steeds gezegd dat het mensen van de CID waren die daarvoor zijn omgekocht. Indien in de DVZ-vragenlijst is opgenomen dat hij zou gezegd hebben dat leden van het leger werden omgekocht, dan berust dit op een vergissing.

Verzoeker geeft een a posteriori verklaring aan de tegenstrijdheden vastgesteld door het CGVS en die een steun vinden in het administratief dossier. Weliswaar is het aannemelijk dat verzoeker niet noodzakelijk op de hoogte is van de precieze omstandigheden hoe zijn vrijlating bekomen werd, maar voor het overige overtuigen zijn verklaringen niet. Onder meer heeft verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken gesproken van het leger terwijl hij bij het CGVS de CID vermeldt.

2.4. Verzoeker meent dat het betreffende de documenten waarmee hij naar Europa reisde niet vreemd is dat hij niet op de hoogte was van de inhoud. Deze werden geleverd en bijgehouden door de smokkelaar die steeds het woord voerde aan de controles in de luchthaven. Aangezien verzoeker op heden slechts 21 jaar oud is en de smokkelaar een stuk ouder was dan hemzelf, deed deze man zich steeds voor als zijn vader en voerde overal het woord. Hij was ook degene die de documenten indien nodig voorlegde aan de bevoegde diensten.

De Raad meent zoals verweerder stelt dat deze uitleg weinig geloofwaardig is. Daar verzoeker twee internationale vluchten nam, waarbij identiteitscontroles steeds tot de mogelijkheden behoren, zeker wanneer hij de Schengenzone betreedt, kan van verzoeker een uitgebreide inhoudelijke kennis van zijn reisdocument verwacht worden. Daarenboven is de uitleg dat hij het reisdocument nooit in handen had omdat de smokkelaar ouder was en zich voordeed als zijn vader een a posteriori uitleg die niet overtuigt.

2.5 Verzoeker meent wel degelijk aangetoond te hebben dat hij banden had met de LTTE en hij wel degelijk behoort tot de personen met een risicoprofiel. Op heden is het nog steeds zo dat iedereen in Sri Lanka met banden met de LTTE gearresteerd en gedood wordt. Ook verzoeker wacht hetzelfde lot indien hij naar Sri Lanka terugkeert.

Verweerder wijst er in de bestreden beslissing op dat uit de richtlijnen van het UNHCR "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka" (dd. 5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op LTTE. De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoge aantal "IDP's" die zich in de vluchtelingenkampen bevinden te hervestigen, terwijl personen die verdacht zijn van banden met LTTE in "High Security Camps" blijven. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een gewone Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij of zij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met de LTTE, hetgeen verzoeker beweert te vrezen bij terugkeer naar Sri Lanka, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk banden heeft met de LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Zoals in de bestreden beslissing en in deze nota werden uiteengezet heeft verzoeker echter op geen enkele manier het CGVS weten te overtuigen van zijn voorhanden profiel van verdachte bij betrokkenheid bij de LTTE. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat hij op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in zijn geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan.

Verzoeker weerlegt dit niet. Hij stelt dat heden het nog steeds zo is dat iedereen in Sri Lanka met banden met de LTTE gearresteerd en gedood wordt, maar maakt dit niet aannemelijk. Uit het SRB "*SRI LANKA, Veiligheidssituatie Jaffna & Noordelijke Peninsula*", (map Landeninformatie in het administratief

dossier) dat de veiligheidssituatie sinds het einde van het gewapende conflict aanzienlijk verbeterd is en er zich ten minste 270 voormalige en vrijgelaten LTTE-leden gevestigd hebben (p. 7).

Ook volgens het SRB "*SRI LANKA, Terugkeer van Tamil asielzoekers op de luchthaven van Colombo: Procedures*" (p. 7) blijkt dat personen die als asielzoeker geïdentificeerd worden het voorwerp zijn van een controleprocedure bij terugkeer die enkele uren duurt. In geval van 'duidelijke' LTTE-affiliatie of verdenking van fundraising kan de betrokkene aangehouden worden. Er moet echter sprake zijn van een robuust LTTE-profiel voor men wordt opgepakt.

Verzoeker heeft geenszins een dergelijk profiel aannemelijk gemaakt.

Verzoeker stelt dat hij nog steeds gezocht door het leger. Enkele weken geleden zijn ze bij zijn vader thuis geweest om van hem te horen waar ze verzoeker konden vinden. Toen zijn vader hierop geen concrete antwoorden kon en wilde geven, werd hij zeer zwaar aangepakt. De opgelopen slagen en verwondingen hebben de dood tot gevolg gehad. Enkele weken geleden heeft verzoeker immers vernomen dat zijn vader aan de verwondingen overgehouden aan de mishandelingen door het leger overleden is.

De Raad meent dat dit een loutere bewering is die niet bewezen wordt.

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 verrechtvaardigen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf augustus tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,

mevr. S. QUINTENS

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. QUINTENS

G. de MOFFARTS